

צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו
פנימו. צדקה - צדק ה', שממני
נטלה את השם הזה. ממני ירשה,
ממני נמצאת.

אמר רבי יוסי, מה הטעם כתוב
חמיה במקום אחד, ויהודה
במקום אחר? אמר לו, הכל נקשר
זה עם זה. חמיה תלוי במקום
עליון.

אמר רבי אלעזר, הפרשה הזו
בארנו בסוד עליון בכמה גונים.
כשיתבוננו בדברים, ממנה
ישמעו הסודות של דרכי הקדוש
ברוך הוא ודיניו בכל מקום. והיא
ידעה והקדימה עצמה לדבר
הזה, להשלים את דרכי הקדוש
ברוך הוא פדי שיצאו ממנה
מלכים שליטים, שעתידים
לשלט על העולם. ורות עשתה
כגון זה.

אמר רבי אבא, פרשה זו נקשרה
בסוד חכמת התורה, והכל נסתר
ונגלה. וכל התורה מצויה כגון
זה, ואין לה דבר בתורה שלא
רשום בו השם הקדוש העליון
שנסתר ונגלה. משום כך
הנסתרות שבתורה, קדושים
עליונים יורשים אותם, ונגלית
לשאר בני העולם. כמו כן כתוב,
(תהלים קב) לספר בציון שם ה'
ותהלתו בירושלם. שהרי בציון
במקדש מתר להזכיר את השם
הקדוש פראוי, ובחזק בכנויו.
ולכן הפל נסתר ונגלה. למדנו,
כל מי שגורע אות אחת מהתורה
או מוסיף אות אחת לתורה, כמי
שמשקר בשם הקדוש העליון של
המלך.

אמר רבי יצחק, מעשה של
מצרים שעובדים לשפחה, כמו
שבארנו. מעשה של כנען
שעובדים לאותו שנקרא (שמות יב)
שבי אשר בבית הבור. ועל זה
כך פלם מכתבים (מקבצים) משום

(תהלים יא) פי צדיק יי' צדקות אהב ישר יחזו
פנימו. צדקה: צדק ה', דממני נטלת שמא
דא. ממני ירשא. ממני אשתכחת.

אמר רבי יוסי, מאי טעמא חמיה כתיב באתר
חד, יהודה באתר אחרא. אמר ליה, פלא
אתקטר דא בדא. חמיה, באתר עלאה תלי.

אמר רבי אלעזר, פרשתא דא אוקימנא ברזא
עלאה, בכמה גוונים. פד יסתפלון מלי,
מינה ישתמע רזין דאורחוי דקודשא בריך
הוא, ודינוי בכל אתר. והיא ידעת ואקדימת
גרמאה למלה דא, לאשלמא אורחוי דקודשא
ברוך הוא, בגין דינפקו מינה מלכין שליטין,
וזמינין לשלטאה על עלמא. ורות פהאי גוונא
עבדת.

אמר רבי אבא, פרשתא דא ברזא דחכמתא
דאורייתא אתקשרא, וכלא סתים וגליא.
ואורייתא כלא פהאי גוונא אשתכחת. ולית
לה מלה באורייתא, דלא רשים בה שמא
קדישא עלאה, דסתים וגליא. (דף ע"ב ע"ב) בגיני
כה, סתימי דאורייתא, קדישי עליונין ירתין
לה, ואתגליא בשאר בני עלמא. כגוונא דא
כתיב, (תהלים קב) לספר בציון שם יי' ותהלתו
בירושלם, דהא בציון במקדשא, שרי
לאדפרא שמא קדישא כדקא חזי. ולבר
בכינורו. ועל דא כלא סתים וגליא. תאנא, כל
מאן דגרע את חד מאורייתא. או יוסיף את
חד באורייתא, כמאן דמשקר בשמא קדישא
עלאה דמלכא.

אמר רבי יצחק, עובדא דמצרים פלחין
לשפחה, כמה דאוקימנא. עובדא
דכנען, פלחין לההוא דאקרי (שמות יב) שבי אשר
בבית הבור. ועל דא כתיב, (בראשית ט) ארור כנען
כתוב, (בראשית ט) ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. משום